

Tisztítják a Városi Könyvtárt a destruktív könyvektől

A főváros egyik legnagyobb, legmintaszerűbb, legmodernebbül vezetett intézménye volt a *Fővárosi Könyvtár*, melynek születése, berendezése, megindítása még a „régisim“-nek nevezett időszak műve. A Fővárosi Könyvtár nemcsak a legmodernebben vezetett intézménye, nemcsak a legtökéletesebb közigazgatási, közgazdasági és szociológiai könyvtára Budapestnek, de azonkívül valójában kis könyvmuzeum volt tele érdekességekkel, raritásokkal.

A főváros pénzügyi bizottságának mai ülésén a Fővárosi Könyvtárral foglalkoztak. *Vasék* Ernő törvényhatósági bizottsági tag tette szóvá egy napilap ama híradását, hogy a könyvtár mostani vezetősége *pár igen nagy értékű könyvet, köztük raritásokat is*, potom áron kőtyavetyélt el. A hírlapi cikk megemlítette azt is, hogy a többi között eladták *Du Halden*ek egy 1735-ből való *Geographiáját*. *Vasék* Ernő megkérdezte a pénzügyi bizottság elnökét, *Falkusházy* Lajos alpolgármestert, hogy mi igaz ebből a dologból és miképpen történhetnek ilyesmit?

Az interpellációra dr. *Lobmayer* Jenő tanácsnok, a szociálpolitikai osztály vezetője válaszolt. Elmondta, hogy a szervezési szabályzat értelmében a könyvtár köteles *tuladni a duplumokon, még pedig forgalmi áron*. Egy hiba — mondta a tanácsnok — igenis megtörtént, hogy egy régi földrajzknönyvnek az 1736-ból való példánya helyett az 1735-ös példányát adták el, de a könyv már vissza is került a könyvtárba. Különbön is nem is duplumokat, hanem 5—6 példányban meglevő könyveket adták el és pedig a pianisták könyvtárának és más vidéki könyvtáraknak. Raritásokat sohasem adnak el, de intézkedni fog, hogy ilyen eset többé ne történjék.

Ezután dr. *Kremmer* Dezső, a könyvtár ideiglenes vezetője, adott sazszerű felvilágosításokat. Felvilágosításai között a legérdekesebb kijelentés az volt, hogy a *könyvtár ügyrendje ugyan nem adott volna jogot a vezetőségnek arra, hogy bizonyos könyveken tulajdonak*, de — *Kremmer* kijelentése szerint — „*ki kellett végre tisztítaniuk a könyvtárt a destruktív dolgoktól*“.

Dr. Kremmer kijelentését a bizottság tagjai nagy meglepetéssel fogadták, mert egy könyvtárnak, amelynek speciális gyűjteményei vannak, nem az a tiszte, hogy ezeket a speciális gyűjteményeket elherdálja. A speciális gyűjteményeket el lehet zárni a nagy publikum elől, de eladni könyveket, sőt *könyvritkaságokat*, amelyeket esetleg nem lehet többé pótolni: ez nem lehet feladata a könyvtár vezetőségének.

A Fővárosi Könyvtár híres volt a speciális gyűjteményeiről. Tudjuk például, hogy Budapesten a Fővárosi Könyvtárnak van a legtökéletesebb bulláriuma, az egyháztörténeti irodalom legtökéletesebb gyűjteményével a főváros könyvtára dicsekedhetik. *Hogy* egyháztörténésznek, a tudományegyetem rektorának a könyvtárát szintén a főváros szerezte meg. A keresztényszocialista irodalomnak is párját ritkító gyűjteménye van a Fővárosi Könyvtárban. És ezek fölött a gyűjtemények fölött nagy szeretettel önködött a könyvtár személyzete mindig, de *legjobban a vörös uralom alatt*, mert azt tartotta, hogy a könyvtár személyzetének *tudósoknak kell lenniök és nem politikusoknak*.

A Fővárosi Könyvtár selejtezési esetének különben van egy másik oldala is. A régi időzben az volt a szokás, hogy a *duplumok jegyzékét a Fővárosi Könyvtár mindig megküldte a hazai és külföldi nagy könyvtáraknak és a könyvtárak a fölösleges példányokat elcserélték olyan könyvekért, amire szükségük volt*. De eladni a könyveket kereskedőknek: *Grillnek, Laufernek és másoknak*, mint ahogy ezuttal tették — ez a múltban *nem volt szokásban*. Öszintén szólva, csodálkozunk rajta, hogy most is megtörténhetett. A dolog ugyanis úgy áll, hogy a kolozsvári tudományegyetem kérte a Fővárosi Könyvtár vezetőségét, hogy adja oda neki — cserébe más könyvekért — a duplumokat és a Fővárosi könyvtár nem a kolozsvári tudományegyetemnek adta oda fölösleges könyveit, hanem — eladta.

Platthy György bizottsági tag különben, meghallgatván Kremmer Dezső főkönyvtáros felvilágosításait, indítványozta, hogy *indítsanak vizsgálatot: mit és mennyiért adott el a Fővárosi Könyvtár?* Ami pedig a jövőt illeti: ezután a könyvtárbizottság szabja meg, hogy mit szabad eladni.